Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: «Bana Kur’an oku!

Abdullah b. Mes'ûd -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: «Bana Kur’an oku!» diye buyurdu. Ben; “Ya Rasûlallah, Kur'an sana indirilmişken ben mi sana okuyayım?” diye sorduğumda, «Evet» dedi. Bunun üzerine ben; O'na Nisâ Suresi'ni okumaya başlayıp; {Biz her ümmetten hakkıyla bir şahit getirdiğimiz, onlara da seni şahit kıldığımız zaman onların halleri nice olur.} (Nisâ Suresi: 41) mealindeki ayet-i kerimeye geldiğimde «Şimdilik yeter.» dedi. O'na baktığımda iki gözünden yaşlar boşalıyordu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- İbn Mesûd -radıyallahu anh-'dan kendisine Kur’an'dan bazı yerler okumasını istedi. Bunun üzerine İbn Mes'ûd-radıyallahu anh-: “Ya Rasûlallah, Kur'an sana indirilmişken ben mi sana okuyayım?” diye sorduğunda; Nebî-sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ben Kur'an’ı başkalarından dinlemeyi severim.» diye buyurdu. İbn Mes'ûd -radıyallahu anh- Nisâ Suresi'ni ona okumaya başlayıp Allah Teâlâ'nın şu ayetine gelince: {Biz her ümmetten hakkıyla bir şahit getirdiğimiz, onlara da seni şahit kıldığımız zaman onların halleri nice olur.} Yani, “Seni, ümmetine şahit olarak getirdiğimizde; onlara Rabbinin mesajını ulaştırdığını ortaya koyduğumuzda, senin ve ümmetinin hâli nasıl olacak?” demektir. Bunun üzerine Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-: “Şimdilik okumayı bırak.” buyurdu. İbn Mes‘ûd -radıyallahu anh- şöyle der: “Ona doğru döndüm; bir de baktım ki, gözlerinden yaşlar akıyordu. Bunun sebebi, o büyük makamın dehşetinden duyduğu korku ve ümmetine karşı beslediği merhametti.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3571